

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL III.

„Gazeta” iese în fiecare zi
Abonamentul pe an: Austro-Ungar și
Pe un an 12 fl., pe șase lu-
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl. pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 142.

Brașov, Luni, Marți 27 Iunie (9 Iulie)

1889.

Nou abonament

la

„GAZETA TRANSILVANIEI.”

Cu 1 Iulie 1889 stilul vechiu

se deschide nou abonament la care în-
vitată pe toți amicii și prietenii noștri.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.
pe șase luni 6 fl., pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe un
an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de
Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 2 fl. pe
șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe un an 8
franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, care se vor abona din nou,
să binevoască a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Brașov, 26 Iunie

Ceea ce se petrece de câteva
zile în Sătmăr este mai mult
decât instructiv, este de o în-
semnătate mare simptomatică pen-
tru situațiunea politică și națională
a Românilor de dincă.

Când cetele turbate de demons-
tranți cutrierau stradele Pestei strigând
„Jos cu Tisza” și „Eljen
Kossuth”, am exclamat: eată rō-
dele nenorocitei politice, care a
lăptat și crescut îngâmfarea na-
țională unghurească!

În acele zile de strimțore, când
răsuna Pesta de strigătele și acu-
sațiunile opoziției maghiare, foile
guvernului țizait nu scieau să
aducă alte argumente spre apē-
rarea lor, decât preținsele suc-
cese, ce le-au dobândit politica
de maghiarisare a lui Tisza.

Intemplantările zilelor ultime în
Sătmăr ne arată și efectele po-
litice urmate față cu naționali-
tățile nemaghiare, într-o lumină
atât de tristă, încât trebuie să
se îngrozescă înșiși Ungurii, cari
au cătuși de puțină prevedere,
vedându în ce hal a ajuns mult
lăudatul „liberalism” și „consti-
tuționalism” unghuresc.

De patru zile se ține pertrac-
tarea procesului părintelui Lucaciu
și încă nici până în momentul de
față nu s'a terminat.

Se vede din toate, că nu pro-
cesul în sine este adevărata cauză
a ferebei, despre care ne rapor-
teză firul telegrafic, ci animo-
sitatea în contra limbii și a na-
ționalității române, de care sunt
conduși inscenatorii acestui pro-
ces, aderenții politice de ma-
ghiarisare, care animositate pare
ași fi ajuns culmea, așa încât
nimic n'o mai desparte de ura și
dușmănia cea mai înverșunată.

Dér lăsăm să vorbescă ađi
scirile și raporturile ce le-am
primit. Cetind cum sunt trac-
tați bravii preoți români, și cum
este respectat dreptul limbii
române în Sătmăr chiar de că-
tră omenii legii; înțelegându, că lu-
crurile au ajuns așa de departe, încât

înșiși omenii justiției cuteză a insulta
legile în față întregului foru pu-
blic, numai ca să-și satisfacă or-
goliul lor șovinistic, care bân-
tue ca o epidemie periculoasă aceste
nenorocite țeri, fiăcine se va putē
convinge despre tristele succese ale
politice de maghiarisare cu care se
mândrește guvernul țizait.

Procesul părintelui Lucaciu.

(Telegrame part. ale „Gaz. Trans.”)

Sătmăr, 6 Iulie, 9 ore 20 min.
Protopopului Berinde din Sein i-s'a
dată voiă (!!!) să vorbescă romā-
nesce. *Agitația în oraș e la culme.*
Preoții români prezenți sunt in-
sultați pe strade.

Sătmăr, 6 Iulie, 10 ore 45 m.
Peste 800 de persoane sunt de față.
*Conduita preoților români ca martori
e admirabilă. Lupta pentru respectarea
limbei române este foarte viă.*

Sătmăr, 6 Iulie, 4 ore 30 min.
d. a. Procesul se continuă. *Pur-
tarea romānescă a preoților români e
uimitore. Sala geme de public. E
temere să nu se repeteze scenele de a-
cum cincă ani din Clușiu.* Lucaciu a
câștigat simpatia publicului de
ambele sexe.

Sătmăr, 6 Iulie, 7 ore sēra. La
ceștiunea depunerii jurământului
martorilor, apērătorul Coroianu a
pledat clasic și mēduos. *Delatorii
au fost demascați.* Peste 1000
de persoane sunt de față. Cei din
sală ascultă cu atențiune încordată
pe apērător. Pertractarea se va
continua Luni.

Sătmăr, 8 Iulie, 9 ore 30 m.
Fiul președintelui tribunalului strigă
prin toate localurile publice, că toți
popii valahi ar trebui să fiă spēn-
durați. Pe strade preoții români sunt
ultrași.

Sătmăr, 4 Iulie 1889.

Onorabilă Redacțiune! Am onōre
a raporta despre pertractarea finală a
procesului d-lui Dr. Vasiliu Lucaciu în
afacerea cunoscută deja de marele pu-
blic românesc: e urmărirea criminală
pentru „agitațiune în contra statului și
nēmului unghuresc.”

În 3 Iulie, adevă er, când am so-
sit cu trenul de după amēd la sta-
țiunea călei ferate din Sătmăr, un pu-
blic imens aștepta trenul, împins de
dorul natural de a vedē sosirea Ro-
mānilor, despre cari se răspândise ves-
tea că vin într-un număr neașteptat și
fōrte respectabil.

Era frumos întru adevăr, să veđi cum
tote birjile disponibile, ocupate de număr
mare al Romānilor sosiți, traversându
stradele dela gară, ce duc în centrul
orașului Sătmăr, se opriră la hotelul
„Rosa” unde se afla deja de mai înainte
adăpostit acusatul, naționalistul și
bravul redeșteptător al sēmpului ro-
mānesc în aceste părți espuse, părintele
Lucaciu.

Sēra la 8 ore era deja un public
considerabil românesc adunat din de-
partare în oraș, ba se vedea chiar din
partea orașenilor o mișcare întru ade-
văr corēspunđătoare momentuosității cau-
sei, ce până ađi e unică în aceste părți
ale confiniului romānesc de pe plaiu-
rile Someșului bētrān, ce se vērșă în

istoricul hotăr alu romānismului în bē-
trāna Tisza.

„Până unde mai rēsună
Limba dulce și străbună.”

Patru Iulie e ziua memorabilă!

Ađi e adevă terminul pertractării
finale în cauza ce de atāta timp ține
în agitațiune spiritele romānesce, dēr
pōte mai mult spiritele dispuse la ură
în contra a totu ce e Romān și romā-
nesc. Diminēța de timpuri observ în
fisionomia orașului ceva neobișnuit.
Romāni se adună din ce în ce mai mulți
în curtea hotelului amintit, unde-și are
părintele Lucaciu cuartirul, așa încā tū
la 7 ore multe dēci de persoane au asis-
tat la liturgia oficiată în biserica paro-
chială romānescă prin M. On. D-nu pa-
roch-protopop alu Seinilor, părintele
Berinde. Că veđi așa-i Romānul: fiă
în ajutorul a ori-ce lucru ponderos în
timp de nevoie ori bucură, el cu Dum-
neđeu începe, în elu își pune încrede-
rea și apoi fiă cum o vrē Dumneđeu
Sfântul și Elu ne va ajuta!

Și ce frumos și sublim!

În biserica unu public mare, nu numai
ceveniți din departare, ci și orașenii. Dēc
voiu dēce că pe fețe puteai ceti impresi-
unea momentuosității cauzei, ce să dēci
despre inimile unite în tainică și sfântă
unire în frumoșele imnuri și rugăciuni
ale preoților și ale corului? Când apoi
înaintea aducerei darurilor pe prestol
unul dintre preoți a cetit ceteniele
adēnc mișcătoare și sublime: inimile
Romānilor prezenți strins unite cu
inima neînfricată a acusatului Lucaciu
nūmai ele sciu cum și ce au simțit.

După liturgia publică, care acum
crescea în fiă-care clipă se organiză
în grupuri să mērgă la sala cea mare a
redutei orașenesc, unde în momentele
din urmă, vedēndu-se interesarea neaștep-
tată, tribunalul s'a decis a ținē pertrac-
tarea.

E aprōpe de 9 ore terminul fixat
pentru pertractare.

Ce privește impunțore! Unu șir
lung de Romāni intruniți, chiar și din
comitatele învecinate, inteligință și po-
por, bărbați și dōmne trecu prin piața mare,
unde ca la unu semn datu se ocupă
tote ferestrele caselor, precum și prāvā-
liile cu spectatori cari înșiși se miră de
numērul mare și de viul interesu a
Romānilor despre cari presupuneau, că
și ađi totu mai sunt cupleșiți de letar-
giă și indiferentism.

Când intrasem în sala redutei, era
deja îndesit de publicul orașenesc,
și de inteligință maghiară veniți și ei din
marī departări. Vedeam reprezentă-
tă clerul, toate branșele oficiale, comer-
ciul și industria, miliția teritorială și ar-
mata comună. Lojele damelor ase-
menea.

La 9 ore și 5 minute intră tribuna-
lul compus din domnii: Vajai Carolu
președinte, Viski jude referent și Kōl-
csei jude votant. Ei își ocupă locurile
la masa verde, la care se aședaseră deja
procurorul Bōszörményi și notarul Dr.
Szeőke.

D-lu președinte sună clopoțelul și
c'un tonu serios începe vorbirea sa,
espunēndu pe scurtu cauza „seriosă și
momentosă” pentru care ađi sunt con-
stituiți în tribunal. Provōcă publicul
să se pōrte cu seriositate și să se abțină
de ori ce espresiuni sēu manifestațiuni,
cari ar impedea pōte mersul pertrac-

tării, când apoi la din contră ar fi silitu
să se folosescă de dreptul sēu, asigurat
și impus lui prin lege.

După aceea lū-invitat pe Dr. Lucaciu
să-și ocupe locul pe banca acusaților.

Acusatul, cu figura lui simpatice
și totodată impunțore, ridicāndu-se de
lāngă avocatul sēu apērătoriu Dr. Iuliu
Coroianu, pāșese la mijlocu cu demni-
tate și seriositate. Fața-i liniștită și o-
chii-i senini arată, că și în sufletu e
deplin liniștit.

Publicul, care se urcase la numē-
rul respectabil de 500 inși, își aținti
ochii spre acusat. Intre dame o miș-
care viuă și simpatice.

Președintele se adresă cātră acu-
satul, părintele Lucaciu, care în costu-
mul sēu preoțesc stă în față lui ascultānd
cu atențiune vorbele aceluia, cari
conțin descrierea sēu mai bine istoricul
scurtu alu conferinței alegătorilor ro-
māni din colegiul electoralu alu Baiei-
marī, adunați în Tēuții de sus la 9
Iunie 1887, unde s'a rostitu cuvēntarea
incriminată a părintelui Lucaciu, care
cuvēntare este cunoscută publicului ro-
mān din țările noastre dela 1887.

Termināndu-și președintele espunerea
sa, ilu provōcă pe acusat să-și desfășure
și dēnsul motivele, cari l'au condus la
acea conferință și cari l'au dominat
acolo.

Momentu serbătoresc și memora-
bil!

Acusatul Dr. V. Lucaciu, cu-o con-
știință de sine ce totdeuna a avut și
l'a condus, se ridică de pe scaun, și
după ce face unu complimentu tribuna-
lului și publicului, de unde s'a vedut că
ađi avem pe banca acusaților unu
bărbat cultu, se adresă cu glasul
sēu dulce cātră tribunalu în limba ro-
mānescă: „Onorabilu tribunalu regesc!”

Unu fulgeru n'a putut trāsni
nici când atât de puternic, ca aceste
cuvinte romānesce, adresate unui tribu-
nal maghiar, compus din membri
calvini și patentați „patrioți.”

În publicul maghiar consterna-
țiune indiscripțibilă, președintele și juđii,
mișcați sēu mai bine loviți de acēstă
adresă neașteptată romānescă, saru de
pe locurile lor, fețele le ardeau și ini-
mele le clocteau într'o sbuciumare du-
rerōsă. Mai mulți din publicul unghu-
resc părăsesc sala, alții cu gesturi în-
focate și cu iritațiune vorbesc laolaltă.
Liniștindu-se puțin spiritele, în mijlocul
cărora Romāni manifestă o ținută dēmnă
și bărbătesc, președintele plin cu pa-
timă începe să vorbescă, espunēndu-și
părerea de rēu pentru incidentul acesta,
la care tribunalul nu se aștepta; dēce între
altele: „Imi pare rēu, că D-ta (ad. Lucaciu)
cu prima d-tale prezentare dai privilegiu, ca
în principiu și din capul locului
să se primescă acusațiunea, prin
care ești insinuat de agitator în con-
tra statului și principiul de statu ma-
ghiar. Eu sciu pré bine și am onōre
a te cunosce ca pe unu bărbat de-o
cultură generală și superiōră, că cunosci
mai multe limbi culte europene, că cunosci
și stăpānesc chiar așa de bine limba
maghiară, ca cea maternă a Domniei
tale; ar fi în interesul bine priceputu alu
D-tale să vorbesc unghuresc; dēcă nu o
faci, imi pare rēu. De nou și repetit
te rog să respectezi limba statului și-ți
mai spun, că nu faci bine, pentru că
cēsta e o îndărătnică.”

Acusatul stă și ascultă liniștit.

Domnul avocat apărător cere cuvânt, și pe scurt și cum știe d-sa mai bine a se folosi de argumentele cele mai covârșitoare arată dreptul acusatului de a se folosi de limba sa, nu numai pentru că e Român, că conferința și vorbirea incriminată s'au ținut românește și la Români, ci și că legile sancționate de Maiestatea Sa Suveranul nostru dau și asigură acest drept.

La aceste vorbe ale avocatului Coroianu președintele reflectă cu multă patimă și c'unu espreș șovinism: „Nu faceți bine, încă odată vă spun, că lucrăți în contra interesului bine priceput al acusatului. „N'am putere, **durere**, să vă împedec în acesta, **dér ce va fi, nu știu, nu e vina mea.** Câtă privesc legile citate de domnul avocat apărător, însemnă, că ele au fost create într'unu moment neprecizat, adecă legile de naționalitate, cari atât de mari și considerabile drepturi dau Românilor.”

După aceste mai vorbindu președintele câte ceva în deșert, apoi făcându scurtul istoric al cauzei, și procedurii din cestiune, declară pertractata de început.

Acum se dă cuvântul acusatului Lucaciu.

Lucaciu, a căruia ținută bărbătescă în mijlocul acestor febrilități nervoase a pus chiar în uimire pe totu publicul, își începe cuvântarea cu oratoria-cunoscută, făcându istoricul conferinței ținute în Tăușii de sus la 9 Iunie 1887. „Am vorbit”, dice acusatul, „despre decisiunile conferinței partidului național, al cărui delegat am fost, din cercul electoral al Băiei-mari. Cu textul decisiunilor acelei conferințe în mână am espus ținută noastră politică față de alegeri, ce urmau, ținută ce era stabilită pentru toți Români din acestu partid.”

Președintele: „Lă întrerupe și îi spune d-lui Lucaciu, că d-sa a lucratu chiar în contra programului național, în care e espusă passivitatea, până când acusatul a vorbitu despre alegeri. A fostu infidelu față de program, că numai aceea ar fi trebuit să dică, că programa partidei îi reține pe Români dela alegeri.

Lucaciu: „Isi continuă vorbirea și în urmă espune că acusațiunea este de totu totu falsă și neadeverată.

Președ.: Cetesce fasiunile d-lui Lucaciu, luate cu ocașunea investigațiunei preliminare, apoi îl întreabă pe d-lu acusatul, că ce l'a condus să se abată dela programa din Sibiu?

Lucaciu: Mă rog, d-le interpretă, să-l întrebi pe d-lu președinte, că ore ce respecte să mă fi putut pe mine împedea a nu pute vorbi mai pe larg și să țin unu discursu politicu, ci să espun numai simplamente textulu acelu programu, séu pe scurtu numai sensulu aceluia?

Președ.: Eu nu întrebări așteptu, nici nu primescu, ci-lu provocă a răspunde numai la întrebările puse de tribunalu.

Lucaciu: Bine, voiu răspunde. Când d-lu Lucaciu își termină vorbirea espunându, că toate acuzările sunt false, președintele începe a vorbi cu o milă ore-care despre poporul român, care, dice el, nu s'întreacă nici o apăsare, ci numai unii din senu lui așită... cari aevea sunt agitatori. „Te întreb domnule acusat” — dicea între altele — „dēcă sci d-ta să fiă îi Europa, nu numai ci pe întregu rotogolul pământului unu asemenea stat, ca Ungaria care să trecă peste drepturile asigurate naționalităților prin articolul de lege 44. 1868 „despre egala îndreptărire a naționalităților.”

Invită pe martorul Andreiu Bösörényi.

Coroianu: Spre lămurirea și desfășurarea tuturor faselor acestui procesu poftesce repetitu cetirea epistolei comitetului supremu adresată procurorului, în care cu o perfidiă întru adevăr carac-

teristică, se cere cu insistență nimicirea d-lui Lucaciu.

Președintele: Rogu pe d-lu apărător să renunțe la dorința acesta deorece epistola aceea nu s'ar țin strictu de cauză, și mă dore precum mă și miru, că unu act ca și acesta s'a aședat între actele acestui procesu.

Coroianu: Insistă să se cetescă scrișoarea fișpanului.

Președintele: Cetesce epistola, care dă întregul proces lămură prea caracteristică.

La cetirea epistolei totu publicul asculta cu încordată atențiune. Efectul este o deprimare a focului „patrioticu.” Și ca și cum ar fi presimțitu președintele acestu efect elu numai forte cu greu a cetitu scrișoarea după ce și-a dat silința a capacita pe d-lu apărător ca să abdică de pretențiunea sa.

Acestă epistolă, cum știu, se va publica la timpul séu în totă estensiunea sa.

Bösörényi Andrei, fostu subjude în cercul pretorial al Băiei, aș în cercul Sein, constată, că a fostu de față la conferința, că nu știe nimic românește; că conferința a decursu în ordine; n'a fostu nici o agitațiune; că Lucaciu a vorbitu fără patosulu ce i-se atribue și din care cineva ar fi putut deduce séu conchide la vr'o agitare. Am statu până la finea conferinței, efectul vorbirei n'a fostu nici cum agitatoric, eu barem așa am fostu convinsu, ba n'am vedutu nici a fi lipsă să mai stea acolo gendarmeria și i-am trimis acasă.

Coroianu: mă rog să se constate că d-lu martor ca poliștu a fostu de față, ca pretorul cercului Baia-mare; cum d'era n'a vedutu a fi de lipsă să împraștia conferința, când a fostu chiaru provocat să-o împraștia?

Bösörényi: Apoi n'am împraștiat'o, căci nici decum n'am vedutu că e de lipsă acesta.

Coroianu: Dēcă d-lu martor a participat la conferința din oficiu, dēcă acolo a fostu agitare, pentru ce nu a făcutu d'nsulu arătarea?

Bösörényi: Mă rog, eu n'am putut să facu acesta, după ce n'am avut cauză.

Fiindu timpul pré înaintat, președintele încheia ședința și enunță continuarea ședinței pe după amedzi la 3 ore.

Publiculu năvalesce spre ușile salei. Alții îl critică pe martorul Bösörényi și mărturiile lui, juđii dela masa verde, ca privați acum și ca pretini ai martorului, ascultat cu dragu, îl năpădesc și îl atacă formalu pentru fasiunile depuse.

După amedzi 3 ore.

Sala și logele indesuite. Interésu viu și la bărbați și la dame.

Președintele: invită pe martorul Sroll Bela.

Sroll Bela: constată, că a fostu de față la conferința; că a priceputu totu, că Lucaciu s'a folositu de mai multe espresii agitatore, ca: „Nu vedeți, frații mei, câtu suntem de apăsati de Unguri?” „Că Românul ori la ce foru merge nu e ascultat, e purtat și îndrumat dela unu la altu și în urmă alungat cu espresiunea: ce caută aici acestu valahu puturos?”

„Limba românească e nerespectată și gonită înainte tuturor forurilor.” „Că pe Români vréu să i desbrace Ungurii de limba, legea și naționalitatea lor.” (Martorul citeză aici mai multe recriminațiuni ca agitare în contra Maghiarilor) „Că va veni unu timp, fraților, în care vom face și noi” etc. etc. „Lucaciu a vorbitu pré agitat.” „Poporul s'a fostu agitat și a eruptu în strigate de: „să péra și putredescă puturosii de Unguri.”

Sroll Bela reproduce apoi toate cele din acusațiune (cari nu le-am putut să mi-le însemnă din cuvântu în cuvântu, e și cu neputința fără ajutorul stenografiei. N'a fostu nici unu stenografu. Pagubă nespusu de mare, că multe cu-

vinte însemnate și demne de însemnatu au rămasu nereproduse).

După depunerea fasiunilor martorului Sroll, președintele îl provocă pe d-lu acusat să răspundă la fasiunea martorului.

Lucaciu: Fasiunile martorului sunt cele mai orbe neadeveruri, falsități.

Coroianu: Mă rog, on. tribunalu, mi-ar plăc să știu și să mă convingu că ore d-lu martor știe românește?

Sroll Bela: E dreptu că eu nu știu bine românește, dér știu atăta, încatu am, putut să pricepu pe d-lu Lucaciu.

Coroianu: Vréu să se constateze, dēcă pricepe d-lu martor limba literară română în care a vorbitu d-lu acusat, séu ba?

Președintele: La nici unu casu nu pot permite, că în acestu locășu sântu biserica Temisei să înceneze dispute literare. Noi nu am venit aici să facem academiă limbistică, și la espresii speciale românești la nici unu casu nu pot se dau locu.

Coroianu: Dér mă rog chiar pentru desvélirea adevărului aru trebui să se știe pozitivu, că ore d-lu martor cunosce séu nu limba literară românească, în care cum și martorii de până acum au mărturisitu, a vorbitu domnul Lucaciu.

Președintele: Nu pot să dau locu, și nici la unu casu nu admit acesta. Pe basa legiloru am dreptulu meu și enunciu odată pentru totdeuna, că nu pot nici nu vréu să dau locu aici cestiunilor limbistice. Prietinelu meu, martorele, a fostu făcutu atentu să fiă conșiențiosu, căci trebuie să depună jurământu, prin urmare să primim, că elu a putut pricepe pe domnul părinte Lucaciu.

Coroianu: Mi repetu rugarea, la ce mă îndreptătesc praxa procedurilor criminale, și insistu de nou pe lângă dorința și cererea mea.

Bösörényi procurorulu: Sesiunea de față nu e ședința de măestrii de limbă, care se potă țin esamene și deprinderi limbistice și de rassa; și protesteză dēcă se va adresa cătră acusat măcaru unu singuru cuvântu româneșu.

Coroianu: repetă și motiveză drepta sa pretensiune și rogă pe tribunalu, ca în meritulu lucrului să ia o decisiune.

Tribunalulu se retrage. După vr'o 5—7 minute judecătorii își reocupă loculu și enunță decisiunea: „Deorece martorul se espriam în limba statului, cererea și motivarea apărătorulu unu se pôte lua în considerațiune.”

Președintele: Pot dice că prin proceduri de aceste s'ar inapoia multu cursulu procesului, ce nu mi-ar fi scopulu. Domnilor, lucrulu acesta e atât de originalu în felulu séu, s'ar fi putut găta mai altcum și mai iute. În interesulu domnului acusat ar fi fostu mai bine să mă fi priceputu.

Coroianu: Asigură pe On. Tribunalu, că nu mi-e scopulu a trăgăna procesulu, cauza înse pretinde lămurire din toate punctele de vedere. Lămură caută chiar în meritulu lucrului. Decisiunea tribunalului n'o iau spre sciința și notița.

Raportorul.

SCRILE PILEI.

Esamenele de maturitate la gimnaziulu român din Brașov s'au ținut în 22 și 23 Iunie v. c. Resultatul este: Dintre 25 școlari din cl. VIII au fostu admiși la esamenul oralu de maturitate 18; dintre aceștia au eșitu maturi cu forte bine: G. Juga, I. Davidu și V. Moga; maturi cu bine: D. Stănescu, I. Enescu, N. Puicanu, Aurelu Danciu, A. Popescu și I. Tuducescu; maturi: A. Barseanu, A. Strévoiu, S. Bichicenu, S. Cornea și G. Proca; 2 școlari au fostu avisați la repeșirea esamenului de maturitate întregu după unu an, ér alți 2 la repeșirea esamenului oralu din limba maghiară la începutulu anului școlar următoru.

Felicitămu pe tinerii absolvenți!

**

Faptă românească. Din Rușii-Moldo-veiei, în Bucovina, i-se scrie „Revistei Politice”: „Prea venerabilulu parochu din locu, d-lu Vasile Cocârlea, recunoscându acuma de multu necesitatea unei a doua școle populare, și-a fostu datu totă silința d'a câștiga și pe sătenii pentru idea de a crea o a doua școlă; vędându însă, că ideia sa cu greu séu pré târđiu se va realiza din cauza cheltuelilor multe ale comunei, a contribuitu 5000 fl. v. a. în scopulu creării unei școle populare ca a doua școlă în comuna acesta, și anume în cutulu Rașca, sperându astfel, că idea sa se va realiza mai în grabă și mai ușor. Suma amintită a și imănat'o pré venerabilulu părinte comisariulu c. r., d. V. Gribovschi, fiindu acesta aici în scopulu unei comisiuni, spre a o depune la căpitănatulu c. r. alu Câmpulungulu.” Fapta d-lui parochu Vasile Cocârlea e mai pré susu de ori-ce laudă; căci școlă ce se va înființa va contribui a lumina pe Românu, a-lu întări în simțemintele naționale și decu va contribui a-lu apăra contra încalcărilor străine ce-lu năpădesc.

**

Poetul Eminescu. „Egyetértés” făcându o schiță biografică a lui Eminescu, îl numesce „Lenau” alu Românilor, și totodată arată pierderea cea mare ce a îndurat literatură română prin mórtea prematură a acestui mare autoru.

**

Scutite de dare. În sensulu unei hotăriri a judecătoriei direcțiunei financiare, fondurile de pensiune menite pentru ajutorarea preoților, a învățătorilor, a veduvelor și a orfanilor acestora, și aflătoare sub inspecțiunea autorităților bisericesci, încă sunt considerate între acele institute de binefacere, ale căroru interese dela capitale în înțelesulu punctului 7 din § 2 alu articolului de lege XXII din 1875, nu cadă sub contribuțiune de interesuri.

**

Postu de magistru postal e de ocupat la gara Feldiorii, pe lângă contractu și cațiune de 600 fl. Léfa 1200 fl. pe anu, 800 fl. cheltueli de încărcat, 200 fl. de cancelariă și 12 fl. de distribuire, cancelariă și locuința gratuită. Petițiunile se adresază direcțiunei postale din Sibiu.

**

Grăulu s'a scumpitu la bursa din Pesta de eri (4 Iulie) încóce cu 30 cr. hectolitrlu.

**

Difterita. În Ceanul de Câmpia difterita a început să bătue între copii. Săptemăna trecută căđu jertfa acestei înfiorătoare bóle 1 copil, într'una din zilele trecute muriră 3 deodată, ér acum sunt infectați mai multu copii din comună. Temerea e mare între locuitor, deorece în 1878 muriră din acestă comună peste 100 copii de difterita.

**

Bolnavi de ochi au fostu primiți în spitalulu pentru bóle de ochi r. ung. din Brașov în cursulu lunei lui Iunie (st. n.) 46 inși, ér 51 au fostu liberați ca leucuiți; rămaseră la finea lui Iunie 32 bolnavi de ochi în tratare. Operațiunilă ochi s'au făcutu 16, între cari 11 operațiunilă pentru delăturarea albeței.

**

Muncă silnică pe viéta. Din Bucuresci ni-se scrie, că curtea cu jurați a condamnatu pe autorulu înfiorătoare crime din Tăbaci, Stefanu Venescu, la muncă silnică pe viéta.

România, mama intelectuală a Bulgariei.

Pentru întórcerea în țera a Drului Assachi ca profesor la facultatea de medicină din Bucuresci, studenții dela medicină i-au oferit escelentulu lor profesor unu banchetu, la care au luat parte mai multu profesori și diariști.

S'au ținut o mulțime de toaste în onórea vredniculu doctoru și profesor Assachi. Intre altele amintim toastulu

—**Dr. D. A. Laurianu**, directorul „Constituționalului”, rostit în numele presei; întorcerea Drului Assachi în țară, dize d-lui Laurianu, este isbânda progresului asupra întunecului și regresului; numai isbânda câștigată prin luptă sunt prețuite, cele câștigate lesne n'au preț, căci nu sunt sigure. Speră, că acei colegi ai d-lui Assachi, care l'au combătut și i-s'au opus, se vor bucura în urmă de progresul realizat și se vor asocia și ei la isbânda.

La aceste cuvinte muzica întonă imnul „*Deșteptă-te Române*”.

D-lă **Ventura** toastă în sănătatea Franciei, mama intelectuală a d-lui Dr. Assachi și a Românilor în genere.

Muzica întonă *Marsiliea*.

D-lă Dr. **Antonof**, fostu elevu alu facultății de medicină din București și ați medicu primaru alu orașului Ruscuc, spune: D-lă Ventura s'a falițu, că România are în Franția o mamă intelectuală; permiteți-mi și mie să mă fălescă că și noi *Bulgarii avem o mamă intelectuală, care este România*.

Eramu striviți noi Bulgarii, de cătră Pôrtă, nu puteam trăi ca ômeni, abia puteam să ne mișcăm. România ne îmbrățișă, ni-a datu primele cunoștințe științifice, contribui la independența noastră și ați ne dă luminele pe care ea le-a dobândit și la casă de bună voiă venim să le căutăm; închină deci în numele medicilor bulgari, cu sentimentul adevăratei iubiri și alu profunde recunoștințe, în sănătatea și prosperitatea României.

D-lă Tache **Ionescu**, prin câteva cuvinte bine simțite, arată, că suntem frați cu toți vecinii noștri din orientu, între cari există egalitate de dureri, de pericolu. Decă noi avem ôre care merite, decă am avut ocaziunea să profităm de luminile occidentale înainte d'a pute profita frații noștri din Bulgaria, aceeași au și ei merite și calități egale cu ale noastre. Bulgaria ni-a datu exemplul unei țări mici, care țin fruntea sus în totdeuna. Decă noi am putut da luminile științei Bulgarilor, decă li-am datu capu, ei ne-au datu multă inimă. Partea e egală și ca frații va trebui să fim uniți și în viitoru. Bău deci în sănătatea Bulgariei trecute, prezente și viitoare.

Corespondența „Gaz. Trans.”

Viena, 3 Iulie 1889.

D-le Redactor! Vă comunicu un faptu îmbrucătoru pentru noi Români.

D-lă **Vasiliu Carp**, Român din România, simțind în sine puterea de a lucra pe câmpul artelor frumoșe, s'a dedicat cu totulu pictrui; începutul este încoronat cu succesu.

Portretele sale desemnate privată sunt atât de nimerite, încât au pus în uimire chiar și pe ômenii competenți de a critica arta.

Directorul Galeriei de tablouri din Belvedere, observându-i talentul, îi dete permisiunea de a lucra acolo. Aci apoi și-a arătat D-lă Carp puterea sa artistică.

Lucrând pe „*Fiul pierdut*”, după renumitul pictor italian **Pomp. Batoni**, tabloulu i-a succesu pe deplin. Streinii, cari cercetau Galeria, nu se mai puteau despărți de el, atât este de bine lucratu, ba unii dintre ei și-au exprimat dorința de a-l cumpăra.

Nu descriu cu deamărentul opera, căci acesta ar răpi pe deoparte prea multu timp, pe de alta, pôte nici nu așu fi în stare se facu o descriere de totu fidelă artei dezvoltate, ci mă mărginesc cu asigurarea ce o dau publicului român, că d-lă Carp, decă nu este încă, va fi un pictor bun și renumit.

Meritul tinărului pictor e cu atât mai mare, că fără să fi cercetat vre-o școlă de pictură a fostu în stare a săvârși unu lucru care îi pôte face onôre ori căru pictor.

D-lă Carp se va duce în Octomvrie

la München ca să se perfecționeze. Ii doresc succesu pe calea ce a apucat-o.
A. P.

Programa școlilor din Blășiu.

Ni-s'a trimis „Programa Gimnasiului superioru, Preparandiei, Normei și Școlii populare de fetețe din Blășiu pe anul școlastic 1888—89, compusă de **Alexandru Micu**, directoru gimnasiulu”. Cuprinsulu: Din vocalismulu limbii române (vocalele a, e, i, și schimbările lor), de A. Viciu, profesor. În partea 2-a a programei se cuprind datele școlare, din cari estragem următoarele:

La gimnasiu au funcționat cu totulu 18 profesori și unu catichet pentru scolarii gr. orientali. Ore de prelegere în întregu gimnasiulu s'au dat 240 pe săptămână (la gimnasiile de stat numai 231 ore); dintre acestea au fost pentru: limba română 20, limba maghiară 27, limba latină 43, limba greacă 15, limba germană 17 etc.

Mai îndesuși sunt cu limba ungu-răscă bieții copii din clasele inferioare (în cl. I 5 ore pe săptămână).

La preparandiă, norme și școlă de fetețe funcționează ca directoru d-lă **Georgiu Munteanu**.

La preparandiă funcționează cu totulu 6 profesori, propunându-se în toate 3 cursurile 87 ore pe săptămână, dintre cari 6 sunt menite pentru limba și literatura română, 13 pentru limba maghiară.

La școlile normale au funcționat 4 profesori, 1 era cea de fetețe 2 profesore și unu profesor.

La finea anului școlaru s'au aflat în gimnasiu 360 scolari; dintre aceștia 356 români, 2 unguri, 2 Jidovi. Români gr. or. s'au aflat la gimnasiu 30, ceialalți români toți greco-catolici. Cu secundă 72.

Dintre studenții gimnasiali 154 sunt fii de agricultori, 6 de industriași, 121 de funcționari de stat, etc. (Stipendiști au fost 26, 13 toți ceialalți (172), cari n'au fost cu secundă, au fost împărțiti din beneficiulu de pâne, afară de seminariști.

La preparandiă s'au aflat 64 elevi, dintre cari 48 au fost beneficiați cu pâne. În școlile normale s'au aflat la finea anului 180 scolari, dintre cari 50 beneficiați cu pâne. La școlă de fetețe au fost 54 eleve.

La examenulu de maturitate s'au insinuat 36. Dintre aceștia n'au corăspunsu examenului scripturistici și s'au relegate la examenulu repetitoru peste unu an 7; n'au corăspunsu examenulu verbalu și s'au relegate la examenulu corectoriu în luna lui Septemvrie a. c. 7; la examenulu repetitoru peste unu an 1, 1 1 nereușind nici după repetirea examenului, nu se mai pôte admite la examenulu de maturitate. Dintre ceialalți au eșit: maturu cu forțe bine V. Suci; maturu cu bine: E. Bota, Al. Fodoru, I. Harșia, Ioan Hossu, Ioan Hulea, G. Miclea, Liviu Penciu, A. Popu, N. Popu, jun., St. Roșianu; maturi: A. Aureliu, L. Barbu, G. Baroșu, I. Popu Coman, T. Hurghișiu, N. Munteanu, R. Popu, N. Poravă, T. Radu.

Inscrierile la gimnasiu pentru anul viitoru școlastic se vor face în 29, 30 și 31 Augustu st. n. Se atrage atențiunea părinților asupra împrejurării, că pe viitoru se vor primi pentru fiecare clasă numai unu număr hotărât de scolari, anume câte 60 în clasele inferioare și câte 50 în clasele superioare, de aceea se avisază părinții ca să observe strictu termenulu fixat. Scolarii, cari au întârziat 8 zile după începerea cursului, nu vor mai fi primiți.

La preparandiă se ceru 15 ani împliniți ștěstimoniu despre absolvarea clasei a IV gimnasiuale.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.”

(Serviciulu biuroului de coresp. din Pesta)

Berlinu, 6 Iulie. „*Kreuzzeitung*” anunță, că ministrulu rusu de rășboiu a negat misiunea sa la Parisu. În Vichy a locuit cu ministrulu francesu de rășboiu Freycinet în același hotelu.

Petersburgu, 6 Iulie. Ministrulu de marină va inspecta cu deamărentulu, din ordinulu țarului, flota din Marea neagră și de Azov.

CUNUNIA.

D-lă Dr. **Traianu Putic**, profesor de teologiă în Aradu, și D-șora **Mărioara**

Maximilianu, facu cunoscută cununia lor, ce se va săvârși Duminecă în 2/14 Iulie a. c. la orele 12 din și în biserica din Stupini (la Brașov).

Adresăm tinerei părechii călduroșe felicitări!

DIVERSE.

Unu sinucidu în turnulu Eiffel. Unu Englesu se pregătea să se suie în turnulu Eiffel și după ce-și primi biletulu, mai măsură odată cu privirea colosulu de jos până sus și întrebă pe cei dimprejurulu său, decă s'a aruncat până acum cineva jos din vârful turnului. Răspundându-i-se că nu, Englesulu cu o liniște nespusă își exprimă bucuria, că elu va fi celu dinteu, care va sări de sus din turnu în lumea cealaltă. Fă adus unu polițistu, care luă de scurtu pe elegantulu Englesu, dăr acesta îi răspunse polițistulu, că n'are să-i prescrie nimic, deorece biletulu, ce l'a cumpăratu, îl îndreptătesce a se sui în turnulu Eiffel; ceea ce va face elu acolo sus, nu privese pe nimeni. Polițistulu n'avu ce face, și-lu lășă pe Englesulu în pace. Unu tinăru, cum se pare din classa elegantă, fusese acolo de față la scena întrăgă, și nu-lu răbda inima să lase pe Englesu să se sinucidă, de aceea se sui și elu în turnu. Când ajunseră la alu doilea pavilionu alu turnului, Englesulu se uită juru împrejuru îndepărtare și admirându strigă: „O ce frumos e aci, și gustându din destul acestă impresiune, vrău să mă despartu de viață.” Și se pregăti să se arunce peste pălimaru în adăncime. Tinărulu, care-lu înșoșise, îl trase repede înapoi și-i dize: „Domnule, a intrat dracu'n tine! Nu pot și nu voiu suferi să te sinucidă!” Incepă acum o luptă între amândoi, Englesulu se smulse din mâ-nile tinărului, își scoșe din buzunarulu hainei portofoliulu său și dându-lu streinulu dize: „Domnule, 10,000 franci în elu, îți predau să-i împărți la săraci după morțea mea. Și acum lasă-mă în pace și nu te interesa de afacerile altora!” După aceste vorbe își aruncă unu picioru peste galeria, dăr cu o apucătură puternică streinulu îl trase erăși îndărăt. „Bine”, dize Englesulu, „mă supună forței, dăr totu n'ai să mă opresc a-mi împlini dorința, c amănu pentru unu timp mai favorabilu. Dă-mi îndărăt portofoliulu și să ne scoborim.” Streinulu mulțămitu că deocamdată a împăcatu pe Englesulu de a se sinucide, îi împlini dorința Englesului și când ajunseră la pavilionulu înteu, voiră să se scobore cu mașina, dăr scaunulu era pre plinu, așa că numai o personă mai avea loc. Streinulu lășă Englesulu loculu, deorece își gândia, că de va lăsa pe Englesulu singuru în turnu, totu se va sinucide, și așteptă până ce scaunulu se lășă în jos. Ușurat ca de o grea povară, răsufă adăncu și voi să ștergă sudorea de pe față. Dăr cineși pôte inchipui surprinderea streinulu? Nu mai găsi nimic în buzunare, nici lanțu, nici césu, nici portofoliu, totu ce avea de preț dispăruse. Englesulu, care era unu pungaș de frunte și care numai se prefăcuse că se sinucide, i-le luase toate în timpul luptei. Tinărulu streinu se jură, că în viața sa nu va mai împedeca pe nici unu Englesu de a se sinucide.

O nouă invențiune vine să modifice industria tăbăcării. Casa francesă Worms și Bale a reușit după multe încercări să argăsască pieile cu electricitate. Detaliurile procedului nu se cunosc, însă este forțe simplu și avantajos din toate punctele de vedere. Pieile de argășitu se pun în căldăr de formă cilindrică pline cu unu lichid, care conține tanin. Căldările se învertesc încetșor în jurulu arcului lor în timpul când unu curentu electricu trece prin lichid. Timpulu trebuinciosu pentru argășire variază după felulu pieii. Pieile mai subțiri, de vițel și de capră, se argăsesc

perfectu în 24 de ôre, pe când argășirea cu metodulu întrebunțat astăzi durează până la 5 luni. Pieile de bou și de cal se argăsesc cu electricitate în 3—4 zile, pe când cu celaltu metod se întrebunțeză mai multu decătu unu an. Pielea ce se obține cu noulu procedu este de o bună calitate. Casa Worms și Bale a espus la esopițiunea din Parisu diferite obiecte, cum de exemplu: hamuri, confecționate din astfelu de piele.

Nou instrumentu de auditu. Se spune, că unu studentu în medicină rusă a inventat unu nou instrumentu de a audi, numitu „*Audifon*”. Acesta constă dintr'o cingătoare brău, în care sunt aședate două elemente electrice. Dela cingătoare merg în urechi două conducte, legate cu microfonu în miniatură. Raportulu universității Charkov anunță, că aplicarea audifonului la cei cari aud greu, ba chiar la cei de totu surdi, a dat rezultate uimitore.

Necrologu.

Ioan A. Navrea, comersantu, fostu epitropu alu bisericii Sf. Nicolae, fostu membru în delegațiunile școlare și în Eforie, membru fundatoru și ordinaru alu mai multor societăți române, după unu morb îndelungat a încetat din viață Joi în 22 Iunie (4 Iulie) 1889 la 1 oră din nôpte în etate de 77 ani după împărțășirea cu sfințele taine. Despre acestă durerosă pierdere încunoscimă cu inima plină de durere pe toate rude-nile, pe amicii și cunoscutii rășosatului. Rămășițele pămăntesc ale neuitatulu defunctu s'au ridicat din Paraclisulu Bisericii Sf. Nicolae din Prundu și s'au aședat la loculu de odichnă Sămbătă în 24 Iunie (6 Iulie) la 3 ore p. m. în cimiteriulu susu numitei biserici.

Brașov, 25 Iunie 1889.

Christea A. Navrea, frate. Teoni Ch. Navrea, cumnată. Virginia I. Boamben, născ. Navrea, Catinca Lebu, născ. Bidulescu, ca nepôte. Traian Ch. Navrea, Adrian Ch. Navrea, Pompilie Ch. Navrea, Octavian Ch. Navrea, Vasile Bidulescu, Ioan I. Boamben, Ioan Lebu, ca nepoți.

Fi-i țărina ușoră și memoria binecuvăntată.

Cursulu pieței Brașov

din 8 Iulie st. n. 1889.

Bancnote romănesc	Cump.	9.41	Vënd.	9.48
Argintu romănesc	-	9.37	-	9.40
Napoleon-d'or	-	9.43	-	9.45
Lire turcesc	-	10.60	-	10.65
Imperial	-	9.60	-	9.64
Galben	-	5.59	-	5.62
Scris. fonc. „Albina” 6%	-	102.—	-	—
„ ” ” 5%	-	98.59	-	99.—
Ruble rusesc	-	120.50	-	121.50
Discontulu	-	6 1/2—8%	-	pe an.

Cursulu la bursa de Viena

din 7 Iulie st. n. 1889.

Renta de aur 4%	-	-	-	100.05
Renta de hărtă 5%	-	-	-	94.75
Imprumutul căilor ferate ungare	-	-	-	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	-	-	-	100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	-	-	-	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	-	-	-	112.25
Bonuri rurale ungare	-	-	-	104.90
Bonuri cu clasa de sortare	-	-	-	104.90
Bonuri rurale Banat-Timișu	-	-	-	104.90
Bonuri cu cl. de sortare	-	-	-	104.90
Bonuri rurale transilvane	-	-	-	104.90
Bonuri croato-slavone	-	-	-	105.—
Despăgubirea pentru dijma de vinu unguresc	-	-	-	99.75
Imprumutul cu premiulu unguresc	-	-	-	140.40
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	-	-	-	126.75
Renta de hărtă austriacă	-	-	-	83.75
Renta de argint austriacă	-	-	-	84.55
Renta de aur austriacă	-	-	-	109.95
Losuri din 1860	-	-	-	141.25
Acțiunile băncei austro-ungare	-	-	-	907.—
Acțiunile băncei de creditu ungar.	-	-	-	313.50
Acțiunile băncei de creditu austr.	-	-	-	300.75
Galben împărătesc	-	-	-	5.63 1/2
Napoleon-d'or	-	-	-	9.43
Mărci 100 imp. germane	-	-	-	58.27 1/2
Londra 10 Livressterlinge	-	-	-	119.20

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

Verfälschte schwarze Seide. Man verbrenne ein Mästerchen des Stoffes, von dem man kaufen will und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Echte, rein gefärbte Seide fräufelt sofort zusammen, verlöscht bald und hinterläßt wenig Asche von ganz hellbräunlicher Farbe. — Verfälschte Seide (die leicht speckig wird und bricht) brennt langsam fort, namentlich glimmen die „Schußfäden“ weiter (wenn sehr mit Farbstoff erschwert), und hinterläßt eine dunkelbraune Asche, die sich im Gegensatz zur echten Seide nicht fräufelt, sondern krümmt. Zerbrückt man die Asche der echten Seide, so zerstäubt sie, die der verfälschten nicht. Das Seidenfabrik-Depot von **G. Henneberg** (K. u. K. Hofliefer.), **Zürich**, versendet gern Muster von seinen echten Seidenstoffen an Jedermann, und liefert einzelne Roben und ganze Stücke zollfrei in's Haus.

Cea mai plăcută apă minerală.

Face cele mai escelente servicii la suferințe de stomac.

Cea mai bună beutură recreatorie pentru masă.

Apa minerală
de
„RÉPÁT“

prin celă mai bogată conținută de acidă carbonică și celă mai curată acidă alcalică — făcendă abstracțiune de eminenta ei valoare medicală în contra lipsei de apetit, în contra indigestiunii, greutății la stomac, bolenoră de rinichi și ale canalelor urinului, nervosității, anemiei și slăbiciunii — se distinge escelentă ca beutură obicnuită de tôte celelalte ape de asemenea natură, avendă proprietatea, ca gustulă ei plăcută și recoricororă se se menție mai multă timp.

După opiniunea autorităților competente **Apa minerală** de „Répát“ — în urma norocosei ei compozițiuni chemice și ală conținutului ei estraordinar de bogat în acidă carbonică — principialmintă de natrium de acidă carbonică concentrat — întrece nu numai tôte apele minerale de felulă acesta din **Austro-Ungaria**, ci și multe din cele mai renumite ape minerale din străinătate.

Este de căpătată la tôte băcăniile mai mari, farmacii și restaurante, precum și în cantități mai mari la Depositulă principală

G. GIESEL, Brașov,
Stada Teatrului No. 312

109,24-3

Apă minerală foarte plăcută pentru vin.

Ad. 3347—1889.
tkvi.

Arverési hirdeményi kivonat.

A brassoi kir. törvénszék, mint te-lekkönyvi hatóság, közhirrő teszi, hogy Ardeleană Niculae végrehajtatónak Voicu Iosifă Bukur végrehajtatást szenvedő elleni 80 frt. tökekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a brassoi kir. törvénszék területén levő Almásmező határan fekvő, az almásmezői 402 számú tjkvben A+3379 és 3380 hr. sz. ingatlanokra 66 frt.-ban, a 3381 hr. számú ingatlanokra 80 frt.-ban, a 4162, 4163, 4164/2, 4172, 4173 és 4176/2 hr. számú ingatlanokra 112 frt.-ban és a 4177/1 hr. sz. ingatlanokra 61 frt.-ban — a végzés eljárás 156 §-a értelmében — de a C. 1. létet alatt jelzett fekvők 1/5 részére özv. Voicu Iosifă Bukur javára bekebelezett életbejogigani haszonélvezeti jog epségben hagyása mellett ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1889 évi Iulius hó 18-ik napján délelőtt 9 orakor Almásmező község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alol is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át 39 frt. 90 kr. készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyiministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-us értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1889 évi Aprilis hó 20-én.
A kir. törvénszék mint tkvi. hatóság.

Attenzione.

Autorità, Necozianti, — qualunque riceve subito e gratuitamente: Prospetti ecc. delle macchine da scrivere e da copiare, le piu nuove, piu solide ed a miglior mercato.

Otto Steiner, Fabbrica di macchine da scrivere e da copiare. Berlino SW. Friedrichstrasse 243.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potă cumpăra în tutungeria **I. Gross**, și în librăria **Nicolae Ciurcu**.

EXPOZIȚIUNEA UNIVERSALĂ DIN PARIS.

Ocașune unică pentru vizitatorii români!

A SE ADRESA:

GRAND HOTEL DACIA

41. Boulevard St. Michel. Paris.

Hotelieră română. Bucătăria română-francesă.

104,25—5

THOMAS, SCHEESER & GALTZ

PRAVĂLIA DE FERĂRIE

în
Brașov.

Avemă onărea a încunoscianța on. publică, că am cumpărată pravălia de ferăria a d-loră **E. & M. Günther** din locă și că vomă continua acăstă afacere sub firma

THOMAS, SCHEESER & GALTZ.

Tătă nisuința năstră va fi îndreptată într'acolo, ca de-positulă nostru de mărfuri, precumă: vase și obiecte de buctăria, unelte, ferecături pentru zidiri și mobile, feră brută și table de feră, sobe precum și alte articole de ferăria se le avemă tădăuna fărte bine asortate, ca astfelă și pre lângă ună serviciu bună se putemă satisface în tôte privințele încrederea ce ni s'a dată.

Rugându-ne pentru cătă mai numerosă clientelă semnămă cu înaltă stimă

Thomas, Scheeser & Galtz.

110,3—3

Pretutindenî ca celă mai bună mijlocă în contra tuturoră insecteloră recunoscutul

Zacherlin

se cumpăra veritabilă numai astfelă:

deărece sa află numai în sticle cu numele

I. ZACHERL,

și nu e de avertisată mai multă de nimică altceva, decătă de prafurile de insecte atătă de multă falsificate, ce se vëndă cu creitarulă cântărite și numai în hărțiă neimpachetată.

Asemenea trebuie atrasă atențiunea asupra multeloră imitațiunii infame ale sticleloră adevărate „Zacherlin“, cu tôte că oră-ce vëndătoră, care ține la renumele seă, refusă de a da mână de ajutoră la falsificații și seduceră

I. ZACHERL, VIENA.

STICLA IMPACHETATĂ

STICLA DESPACHETATĂ

În Brașovă dela Domnii:

I. L. & A. Hesshalmer	Heinrich Zintz	Ed. Kugler, farm.
Emil Porr	Carl Irk	Iul. Müller, „
Demeter Eremlas	Heinrich Rhein	N. Grădinar
Karl Schuster, farmac.	Ferd. Iekelius, farm.	Ioh. Lerchenfeld
Iulius Hornung „	Franz Kelemen „	Karl Töpfner
I. Goos „	Emil Jekelius „	George Stefanoviei.

In **Elăpatak** la Domnii: **I. Müller farmac.**
In **Rășnovă** „ **Ios. Schuster**
In **Serealia** „ **Iacob Ehrenwald**
In **Uzonă** „ **G. Temesvary & Söhne**

In orașele celelalte și la țară depositele de Zacherlin veritabilă se potă vedea pe placatele espuse.

82,